

DE RERVM NATVRA II

copia nec porro maioribus intervallis. 295
 nam neque adaugescit quicquam neque deperit inde.
 quapropter quo nunc in motu principiorum
 corpora sunt, in eodem ante acta aetate fuere
 et posthac semper simili ratione ferentur,
 et quae consuerint gigni gignentur eadem 300
 condicione et erunt et crescent vique valebunt,
 quantum cuique datum est per foedera naturai.
 nec rerum summam commutare ulla potest vis;
 nam neque, quo possit genus ullum materiai
 effugere ex omni, quicquam est (extra), neque in omne 305
 unde coorta queat nova vis irrumpere et omnem
 naturam rerum mutare et vertere motus.
 Illud in his rebus non est mirabile, quare,
 omnia cum rerum primordia sint in motu,
 summa tamen summa videatur stare quiete, 310
 praeterquam siquid proprio dat corpore motus.
 omnis enim longe nostris ab sensibus infra
 primorum natura iacet; quapropter, ubi ipsa
 cernere iam nequeas, motus quoque surpere debent;
 praesertim cum, quae possimus cernere, celent 315
 saepe tamen motus spatio diducta locorum.
 nam saepe in colli tondentes pabula laeta
 lanigerae reptant pecudes quo quam(que) vocantes
 invitant herbae gemmantes rore recenti,
 et satiati agni ludunt blandequae coruscant; 320
 omnia quae nobis longe confusa videntur
 et velut in viridi candor consistere colli.
 praeterea magnae legiones cum loca cursu
 camporum complent belli simulacra cientes,
 fulgor ibi ad caelum se tollit totaque circum 325
 aere renidescit tellus subterque virum vi